

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er ikke enig i, at hjælperne i dag ikke har en overenskomst at læne sig op ad, og jeg vil gerne gentage, som jeg fremførte i min tale, at der jo står i KL's vejledning om hjælpeordninger, at det i praksis betyder, at handicaphjælpere bør aflønnes efter overenskomsten om sundhedspersonale, som er indgået mellem KL og FOA. Så man har jo netop en overenskomst at læne sig op ad, som vejledningen refererer til.

KL 16.25

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så vil jeg spørge ministeren, om ikke ministeren vil give mig ret i, at for det første indeholder den overenskomst, vi refererer til, meget andet end blot et spørgsmål om løn, og for det andet at mange handicaphjælpere i dag ikke arbejder på de løn- og arbejdsvilkår, som er anbefalet fra Kommunernes Landsforening.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jo, det tror jeg nok også er det, jeg har givet udtryk for. Der er mange ting, der spiller ind i forhold til ansættelsesforholdet, og som der skal tages stilling til i forbindelse med ansættelsesaftalen.

Og så kan jeg ikke svare på, hvor mange der er i hvilken situation, for som sagt har vi ikke kendskab til de faktiske forhold i kommunerne, og hvilke kommuner der sørger for at følge overenskomsten på området, og hvilke der ikke gør det, og et nærmere kendskab til det vil kræve en egentlig undersøgelse, fordi KL heller ikke ligger inde med de informationer.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det kan da ikke være så fantastisk svært at sende et brev rundt til kommunerne og få spurgt om det her og få et svar tilbage. Det undrer mig faktisk, når forslaget nu har foreligget i nogen tid, at der ikke er gjort et forsøg på at få de informationer. Men pyt nu med det.

Ministerens siger, at nu skal vi have tillid til, at de nye kommuner kan løse opgaven, og så spørger jeg: Hvorfor i alverden skulle vi det? For alle de henvendelser, vi får, viser jo, at de gamle kommuner ikke kunne løfte opgaven. Hvad er det, der får ministeren til at tro, at kommuner, som lægges sammen og får nye opgaver og i for-

vejen ligger i kaotiske forhold, så pludselig bliver i stand til at løfte en opgave, de ikke har været i stand til at løfte indtil nu?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Altså, jeg sætter gerne en undersøgelse i gang, hvis der er behov for at få afdækket, hvordan det ser ud i kommunerne. Nu er jeg bare så mange gange af fru Pernille Frahm blevet skældt ud for at sætte undersøgelser i gang og har fået at vide, at det skulle jeg lade være med. Så det er jo sådan lidt modstridende meldinger, der kommer i forhold til ønsket om undersøgelser fra socialministerens side.

Diskussionen går jo på, at vi ved, at det her er et problem i større eller mindre omfang; vi kender det ikke nøjagtig, men vi kan se på de henvendelser og de sager, vi har kendskab til, at det er et problem. Så er spørgsmålet: Hvordan skal vi så løse det problem? Skal vi løse det ved at holde kommunerne fast på, at de skal sørge for, at der er nogle ordentlige forhold, og at de i forvejen har nogle retningslinjer, hvor de opfordrer hinanden til at sørge for, at der er ordentlige forhold, og så sørge for at skabe synlighed om, hvad kommunerne faktisk gør i forhold til at få den lokale debat om, hvorvidt de giver de handicappede gode nok vilkår? Eller skal vi gribe til detaillovgivning her i Folketinget og pålægge kommunerne en helt bestemt fremgangsmåde på det her område?

Det er da en diskussion værd. Den har vi jo da af og til i forhold til, hvad det er for en lovgivning, vi skal vedtage omkring kommunernes indsats.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Ministeren benytter sig selv af en meget springende argumentation i de her sager. Når vi oplever et problem, sparker ministeren det nogle gange til hjørne med, at der skal være en undersøgelse, og andre gange til hjørne med, at vi ikke ved noget om, hvad der foregår. Jeg kan forstå, at nu skal det sparkes til hjørne, fordi vi bare skal have tillid til, at kommunerne nok gør det, som de ikke har villet gøre indtil nu.

Når der er et problem og ministeren åbenbart ligesom jeg ønsker, at der skal være ordentlige forhold på det her område, så må ministeren påtage sig et ansvar og sørge for, at der bliver ordentlige forhold, og så må ministeren gribe ind